

אמא טליה חביב, עקרת-בית ומורה, הביאה את בתה איילה, בת השנתיים, היא יש" בה עם ידידתה, אילת בנדה, שהביא את תינוקה.

שחקן מנחם ורטהיים, שחקן הבימה, עמד לבדו ועבד בלי-הרף, בשפת המימיקה הסביר לנוסעי כל המכוניות אשר עברו את מסרת ההפגנה ואת חשיבותה הרבה.

קיבוצניקית סילביה ריכטין מקיבוץ גזית מיהרה להסתתר מאחורי השלט שלה, שלום עכשיו, כאשר הבחינה בצלם המערכת.

מתליאביב בא מנהל-החש"בונות אליעזר ששון, אחד המעטים שהופיע לבוש חליפה.

מנירים בא ארנון, הקאריקטוריסט הידוע, שצייר את בגין בדמות נאפוליאון, עם כובע משולש.

מוגבה הגיע משה שאלתיאל, שהרים את השלט שלו במשך כל שעות ההפגנה.

מארגנטינה באו אדריאן פייגון הפיס"קאי, אשתו הרופאה, הלנה וכלבתם דוממה.

דת ישראל היתה מיוצגת על-ידי חובשי-כיפות מעטים בלבד, אחד מהם היה דויד שמגר, מרחובות.

שלושה דורות שלומציון קינן, בתו של הסופר עמוס קינן, הפגינה לצד הסבתא שלה, דבורה גרץ. קינן עצמו הפגין עם הבמאי יוסף מונדי.

מנגינה טוני בראור, יליד אנגליה, המנגן בלהקתו של אריאל זילבר, הוסיף גוון משלו להפגנה. הוא עמד בשולי הכביש ופרט עלי כינור.